

STA DOKAZUJU STENJE I KOSTI?

Snazno svedocanstvo protiv evolucije

O Piscu:

Dr Karl Vilend (Wieland) je završio studije medicine i hirurgije na Univerzitetu u Adelaidi (University of Adelaide), Australija. Radio je kao lekar opste prakse od 1974. do 1986.

Jedan je od osnivaca i predsednik "Udruzenja za naucno proucavanje stvaranja" (*Creation Science Association*) od njegovog osnivanja u Adelaidi 1977, sve dok se ono nije ujedinilo sa "Fondacijom za nauku o stvaranju" (*Creation Science Foundation Ltd.*) koja se nalazi u Brizbejnu (Brisbane), Australija. Od tada sluzi kao predstavnik Fondacije, a trenutno je njen glavni rukovodilac. Fondacija za nauku o stvaranju je non-profit, vandenominacijski opredeljena evandjeoska sluzba, koja ima ogranke u Engleskoj, u SAD i na Novom Zelandu. Dr Vilend je predavac i pisac na području nauke i hriscanske apologetike, sa posebnim naglaskom na naucnom dokazivanju biblijskog stvaranja.

"Ovo je najbolji kratak (a istovremeno i ekstremno sveobuhvatan) pregled glavnih argumenata za stvaranje, nasuprot evoluciji, za koji znam. Knjizica je laka za razumevanje i obicnom coveku, a opet dovoljno duboka i za one vise obrazovane. Koristite je kao vodic za informisanje vasih

prijatelja i suseda da bi svi ljudi obratili paznju na istine i cinjenice ovog zivotno vaznog pitanja."

Ken Ham, istraživac primenjenih nauka, predavac i autor.

DA LI JE EVOLUCIJA NAUKA, A STVARANJE SAMO PRAZNO RELIGIOZNO VEROVANJE?

Ako je ovo opsteprihvaceno misljenje tacno, pitamo: zasto bi toliko mnogo naucnika danasnjice, strucnjaka iz raznih naucnih oblasti, prihvatio tzv. *direktno stvaranje* funkcionalnog sveta - upravo onako kako stoji zapisano u Knjizi Postanka (1. Mojsijevoj) judeo-hriscanskog Svetog pisma - i odbacilo u potpunosti *evoluciju* (ideju spore samotransformacije zivih bica iz ekstremno jednostavnih pocetaka)? U stvari, ono sto nazivamo modernim *Pokretom stvaranja* (engl. *Creation movement*) je brzorastuca manjina u naucnim krugovima.

Samo u SAD se procenjuje da je i do 10.000 profesionalnih naucnika koji veruju u stvaranje opisano u Bibliji. U Juznoj Koreji 1993 na primer, koreansko "Drustvo za naucnoistrazivacki rad u oblasti stvaranja" (Korea Association of Creation Research) vec je imalo clanstvo od preko 1.000 naucnika, vecinu najmanje sa magistraturom, ili doktoratom sa raznih područja nauke, ukljucujuci 100 redovnih univerzitetskih profesora. Moskovsko udruzenje naucnika koji veruju u stvaranje (Moscow Creation Science Fellowship) osnovano je sa 10 clanova tek odnedavno. Samo godinu dana kasnije izraslo je u zajednicu od 120 diplomiranih sa visokom strucnom spremom.

Vecina univerzitetskih profesora poseduje doktorat, a znamo za neke predstavnike Pokreta stvaranja (npr. Prof. A. E. Valder Smit) koji imaju retko iskustvo i *tri* doktorata. Istoriski,

zna se da je vecina naucnih disciplina zasnovana na radu velikih naucnika (Njutn, Paster, Faradej, samo neke da navedemo) koji su bili predani vernici biblijskog stvaranja.

(tekst SLIKA 1) - Profesor A.E.Valder Smit poseduje tri naucna doktorata.

ALI NAUKA...?

Prava nauka zasniva se na merenju ili posmatranju necega sto se desava i ponovnom testiranju istog ponavljanjem. Cak i ako su se, na primer, reptili zaista pretvorili u ptice milionima

godina ranije, kao sto tvrdi evolucija, naucni metod nikada ne bi to mogao dokazati kao *cijenicu*, jer se tako nesto nikada nije posmatralo da bi se upravo desavalo. Ako bi nekome *uspelo* da nekako pretvori reptila u pticu danas, cak ni to ne bi dokazalo da se isto to desilo pre milion godina. Isto tako, nemozete insisitirati na tome da Bog ponovi cudesno stvaranje mnogih grupa ptica i reptila, programiranih da se razmnozavaju po svojoj vrsti i formi, a sve samo radi toga da biste vi to mogli posmatrati.

U obe ideje se *veruje*, a oba sistema verovanja (evolucija i stvaranje) nude argumente i dokaze da podupru tu veru. Sledbenici stvaranja drze da je njihov sistem vere *razuman i*

logican, podrzan tezinom dokaza koji se mogu posmatrati u *sadasnosti*.

DA LI NAUCNICI KOJI VERUJU U STVARANJE MISLE DA IMAJU SVE ODGOVORE?

Ne, nikako. Ima neresenih problema i pitanja bez odgovora u tezi stvaranja, ali isto to vazi i za evoluciju. Ogramne sume novca trose se godisnje da bi se resila pitanja u vezi sa evolucijom; u poredjenju s tim, neznatan deo potrosen je na proucavanje teze o stvaranju.

Ipak, neki od naizgled teskih problema reseni su proucavanjem stvaranja u nekoliko poslednjih godina. (U postupku, neka prethodna misljenja i neke predloge za resenje ovih problema trebalo je obnoviti ili odbaciti, sto je normalno u nauci.)

Pod evolucijom ovde mislimo na nedokazano i nedokazivo (tj. religiozno) verovanje, prema kojem je sve zivo stvorilo samo sebe u smislu svojih prirodnih osobina, bez natprirodнog

uticaja. Haos je postao kosmos, sve samo od sebe, materija je onda oblikovala planete, drvece, ptice i ljude, bez pomoci "spolja", izvan uslova materije i energije. Teorije o tome *kako* se ovo moglo odigrati (tj. ovi mehanizmi evolucije) dolaze i odlaze, ali da se sve to nekako ipak *odigralo* je temelj tvrdog verovanja mnogih danas.

Neki ljudi teze da ukljuce i nekakvog "boga" u ovakav proces, no vecinom evolucioni teoreticari cveruju odbacuju sve sugestije bilo kakvog inteligentnog upravljanja koje bi eventualno bilo ukljuceno pri postanku. Cak i mnogi akademski "teisticki evolucionisti" (naucnici koji tvrde da veruju i u evoluciju i u Boga) insistiraju na tome da je taj proces bio potpuno prirodan. Ovaj evolutivni "proces stvaranja" desio se, tvrde oni, tokom milijardi godina kada je bezbroj stvorenja patilo, borilo se i umiralo na mnogim tackama potpuno istrebljujuci druge i slabije.

ZASTO JE SVE TO VAZNO?

1. Evolucija opravdava ateizam

Svako ko insistira na tome da nema Boga poziva se na evoluciju da bi objasnio prirodu bez Stvoritelja. To je neizbezna osnova za mnoge (lazne) religije i za ideologije kao sto su ateizam,

agnosticizam ili svetovni humanizam ciji je moto: "Ako nas niko nije nacinio, nikome ne pripadamo, tako da i nema nikoga da postavlja pravila osim nas". Nema logicnog razloga drzati se

nacela Deset zapovesti, na primer, ako je ostali deo Biblije odbacen kao navodno samo "kulturni mit" ili "legenda".

2. Suprotnost hriscanstvu

Kroz celu Bibliju (za koju hriscani tvrde da je sveto otkrivenje od samoga Stvoritelja) sledimo istu temu da je Bog koji se dosledno objavljuje stvorio *dobar* svet (bez smrti, borbe, patnje, nasilja i rata). No kasnije, ceo ovaj univerzum *proklet* je od Boga (1.Moj. 3, Rim. 8) kao posledica greha

prvog coveka, Adama, koji se pobunio protiv svog Tvorca.

Dolazak smrti, patnje i dr. u svet je u stvari samo privremeno nametnut, jer ce se na kraju sve ponovo *obnoviti* (Dela 3:21). Ne povratku nekim milijardama godina smrti, svireposti i rata,

vec jednom bezgresnom, besmrtnom stanju, jer sve je tako i pocelo. Isus Hrist, Stvoritelj koji je sisao u telu ("zadnji Adam"), prolio je svoju dragocenu, nevinu krv smrcu na krstu da otkupi/obnovi ne samo one nosioce gresne ljudske prirode koji ce verovati, vec da na kraju oslobodi i ceo univerzum od ovog prokletstva smrti i krvoprolica unetih posredstvom prvog Adama.

Ali, ako je prica o evoluciji u pravu, ceo smisao ovog jevandjelja ("Dobre vesti") bio bi izgubljen, jer bi Adamovi preci davno poubijali jedni druge u svetu nasilja. To bi takodje znacilo da je realni Adamov pad u vremenu i prostoru, povezan sa prokletstvom ovoga sveta, u stvari samo mit.

Istina *dobre vesti* o Isusu Hristu (da ljudi mogu vecno biti vraceni u obnovljeni odnos sa Stvoriteljem) je potpuno zavisna od istine *lose vesti* o padu i pobuni naseg pretka Adama kada

se slomila prvenstvena, originalna harmonija izmedju Boga i coveka. (1.Korincanima poslanica 15:21-22 neumitno vezuje jevandjelje s Adamovim unosenjem greha i smrti: "Posto je, naime,

posredstvom coveka smrt dosla, posredstvom coveka doslo je i vaskrsenje mrtvih. Jer kao sto u Adamu svi umiru, tako ce i u Hristu svi oziveti.") Na kraju krajeva, sumnja u Bozje stvaranje opisano u 1.Mojsijevoj (ili *Postanku*), navela je sve vise i vise ljudi da sumnjaju i u ostali deo Biblije.

ALI KAKO MOZEMO ZNATI DA JE 1. KNJIGA MOJSIJEVA PISANA DA BI NAM SAOPSTILA DA JE SVE ZAISTA STVORENO ZA SEST DANA - ZAR NE MOZE TU DA BUDE NEKO DRUGOZNACENJE?

Ako zelimo da budemo iskreni, ne mozemo bas dugo tvrditi da je mozda Postanak napisan da bi *znacio* nesto drugo nego stvarnu i istinitu istoriju. Prema jednom od vodecih jvrejskih strucnjaka,¹ svi profesori hebrejskog jezika za koje on zna i koji su svetskog glasa jednoglasni su u tome da je 1.Mojsijeva 1-11 napisana da nam kaze o stvarnom, skorasnjem stvaranju

svega, koje se odigralo u sest obicnih dana, i da svedoci o sveopstem katastrofalnom potopu.

To ne znaci da ti profesori u stvari i *veruju* u to, ali jezik Postanka pokazuje da njegov pisac nije mogao imati nista drugo na umu. Cisto i jasno misli ono sto kaze, sto je i jednom

detetu sasvim jasno.

Da budemo otvoreni - druge ideje o smislu Postanka skoro nikada ne polaze iz Biblije, vec iz pokusaja da se Biblija nekako uskladi sa *drugim verovanjima* (kao sto je ideja dugih

geoloskih doba).

SAMO MALO, MOLIM VAS...

Ako nije bilo smrti i krvoprolica pre Adama, reci cete, sta je onda sa onim slojevima stena sirom sveta koje su nastale talozenjem u vodi, koji sadrze ostatke milijardi *mrtvih* organizama?

Da upitamo, zar to upravo nije nesto sto biste *ocekivali* ako je Biblija u pravu u vezi sa unistenjem cele zemlje vodom - Nojev Potop?! Fosili u stvari upravo pokazuju znake naglog

ukopa, a ne spore i postepene procese kao sto vecina ljudi veruje. Postoji, na primer, bezbroj miliona dobroocuvanih fosila riba, koji jasno pokazuju otiske krljusti, peraja i ocne otvore. Mrta riba u prirodi se brzo razlaze od strane drugih organizama i raspada se. Fosili navedene vrste nikada se ne bi sacuvali, osim ako ribe nisu sahranjene iznenada, a sedimenti (nanosi kao sto su mulj i pesak) otvrđnuli sasvim naglo.

(tekst SLIKA 3) - Zenka ihtiosaurusa (izumrlog morskog reptila) naglo ukopana u toku porodjaja. Dobro ocuvani fosilni ostaci ovakve vrste nisu mogli nastati kroz nekakva bezbrojna doba sporih procesa dok su majka i beba-reptil lezali na dnu okeana.

(tekst SLIKA 4) - Levo: Ova riba je sahranjena tako brzo da nije uspela ni da zavrsi svoj rucak. Gore: Ako je trebalo da prodju dugi periodi da bi se formirali slojevi kroz koje ovakva fosilna stabla drveta prolaze, a koji se nalaze jedni iznad drugih, zasto onda vrh drveta nije istrunuo? Ova vrsta tzv. polistrata (viseslojnog) fosila se cesto nalazi u asocijaciji sa nalazistima uglja. Gore: Mrtva meduza se bukvalno rastapa u vodi u roku od nekoliko dana. Naslaga pescanog kamena u Juznoj Australiji (blizina Edikara), u kojem je na milion ovakvih fosila beskicmenjaka, siroka je na hiljade kvadratnih kilometara. Ovaj ceo sloj morao se formirati za dan ili dva od peska koji je

nanosen vodom - sahranjujuci ova stvorena i ocvrscujuci se naglo.

ALI ZAR UGALJ NIJE NASTAO U BARAMA TOKOM MILIONA GODINA?

Posmatranja obilno ukazuju na *naglo* formiranje uglja, kako su ogromne sume iskorenjene i polozenе, a zatim naglo ukopane. U Juznoj Australiji (Viktorija) nalaze se ogromni slojevi smedjeg

uglja, koji sadrže veliku kolicinu borovih trupaca, i to od vrste koja danas ne rastu u barama i mocvarama.

Sortirani tanki slojevi sastavljeni od cak 50% cvetnoga praha (polena) i to na sirokom području, jasno i nepogresivo pokazuju prirodu ovih naslaga uglja i ulogu vode u njihovom nastanku. Mnogo naslaga uglja na južnoj hemisferi takodje ne pokazuje znake nicega sto bi predstavljalo fosilnu "podlogu" u kojoj su sume navodno rasle.²

Istrazivaci u jednoj americkoj laboratoriji (Argonne National Laboratory, USA) uzeli su obicne uzorke drveta, pomesali ih sa kiselinski-aktivisanom ilovacom i vodom, gredjali 28 dana na 150 stepeni Celzijusa bez dodatnog pritiska, u jednoj kvarc-cevi koja je bila hermeticki zatvorena, i tako dobili visokokvalitetni crni ugalj. Za to nisu potrebni milioni godina! Poznata su nalazista uglja koja se racvaju i razdvajaju (vidi dijagrame), a druga se opet spajaju u "Z" obliku.

U svom izvestaju iz 1907. poznati australijski geolog David Edzvort (Sir Edgeworth David) opisao je uspravna uglenisana stabla (slicna viseslojnim fosilima prikazanim na strani 9) u

nalazistu crnog uglja Njukastl (Newcastle, Australia). Nizi krajevi stabala bili su polozeni u jednom sloju uglja, a zatim su stabla prolazila upravo kroz razdvajajući medusloj da bi se na kraju nasla gore u sloju uglja iznad!

Razmislite o pokusaju objasnjenja ovih detalja u slučaju sporih procesa rasta u dve odvojene vodene povrsine (mocvare ili bare) medusobno odvojene dugim vremenskim periodima. Jasno je da je uticaj predrasude "sporog i postepenog" zamutio ono ocigledno objasnjenje porekla uglja - nagli ukop katastrofom pogodjene vegetacije, uticajem ogromne vodene mase.

Voda u kretanju, narocito velika kolicina, moze naglo i brzo izvesti ogroman geoloski rad za koji vecina ljudi misli da su potrebni milioni godina. Desna fotografija prikazuje vise od 7 metara visoku sedimentnu (taloznu) stenu koja je nastala za jedno poslepodne! Ovo je bilo povezano sa kretanjem i uzdizanjem tla prouzrokovano erupcijom planine Svete Jelene (Mount St. Helens) u drzavi Vashington, SAD, 1980. godine. Kada je planina-vulkan u iznenadnoj eksploziji raznela i izbacila svoj vrh (sto je sledilo jos nekoliko erupcija), doslo je do klizanja tla, nastao je tok vrueg mulja, i desavali su se razni drugi talozni fenomeni: od pocetka erupcije izgradjeno je vise od 180 metara sedimentne stene u slojevima.

Takodje je pod uticajem muljnog toka 30 metara dubok i nesto siri kanjon (vidi levu fotografiju) isecen ili izvajan u podlozi za samo jedan dan.

Neki strucnjaci sada govore (iako i dalje veruju u milione godina) da je *Veliki kanjon* u Arizoni, SAD, formiran katastroficno i na slican nacin (ogromno jezero koje je erodiralo svoje obale) i nije rezultat toka reke Kolorado koji ga je navodno isekao sporo tokom miliona godina vremena.

(tekst SLIKA 5) - Racvanje u naslagama uglja (crtano na osnovu fotografije SFig.8C iz naučnog rada "Cross, A.T., The Geology of the Pittsburgh Coal, pp.32-111" sa Druge konferencije o poreklu i nastanku uglja; the Second Conference on the Origin and Constitution of Coal, Cristal Cliffs, Nova Scotia, 1952.)

(tekst SLIKA 6) - Dijagram jednog nalazista uglja ciji slojevi obrazuju "Z" oblik (Nemacka; Raum Oberhausen-Duisburg) po Bahmanu (Bachmann), 1966. Kako ovi slojevi mogu predstavljati nekakve mocvare odvojene jedne od drugih milionima godina?

DA LI FOSILI POKAZUJU EVOLUCIJU?

Darvin je i sam sasvim korektno zaključio da, ako je njegova teorija tacna, treba da postoji vrlo veliki broj tzv. "prelaznih oblika" koji su nadjeni kao fosili. Ako su se prednji udovi gmizavaca, na primer, pretvorili u krila ptice, zasto onda ne nalazimo serije fosila koji bi pokazivali razne faze -

polu-noga, polu-krilo, ili delom koza, delom perje?

Darvin je izjavio da je nedostatak ovakvih medjuformi "*najociglednija i najozbiljnija pretnja*" njegovoj teoriji. Sto dvadeset godina kasnije, izvesni dr Dejvid Reup (David Raup), rukovodilac jednog od velikih muzeja u Americi, izjavio je da se situacija po pitanju nedostajucih medjuoblika "*nije mnogo promenila*" i da "*mi imamo cak i manje primera evolucionih promena i prelaza nego sto je to bio slučaj u Darvinovo vreme*".³

Dr Kolin Paterson je vodeći paleontolog poznatog Britanskog muzeja (British Museum). Evolucionista je i strucnjak za fosilne nalaze i napisao je jednu znacajnu knjigu o evoluciji.

No, upitan zasto nije u svojoj (inace dobro ilustrovanoj) knjizi prikazao nijednu fotografiju prelaznog oblika⁴, kao odgovor napisao je sledeće:

"U potpunosti se slazem sa vasom primedbom u vezi sa nedostatkom direktnih ilustracija evolucionih prelaza u mojoj knjizi. Da sam, uistinu, znao za samo jedan fosilni ili zivi eksponat, ja bih ga sasvim sigurno prilozio. Predlazete da bi umetnik trebalo da vizualizuje te transformacije, ali odakle bi samo uzeo informaciju potrebnu za to? Ja je, iskreno da kazem,

ne bih mogao obezbediti, a ako bi trebalo da to prepustimo cisto umetnickoj slobodi, zar to ne bi zavelo citoce? Napisao sam tekst svoje knjige pre cetiri godine. Ako bih je pisao sada, mislim da bi bila sasvim drugacija. Postepenost razvoja je koncept u koji ja verujem, ne samo zbog Darvinovog autoriteta, vec zbog mog shvatanja genetike koje mislim da to zahteva. Ipak, Spoznati strucnjak fosila, Stiven Dz.C Guld i americki muzeolozi teski su za demand kada kazu da uopste nema fosila prelaznih oblika. Ja kao paleontolog najvise sam zauzet filozofskim problemima identifikacije predackih formi u fosilnom nalazu. Kazete da bi barem trebalo da pokazem

*fotografiju osnovnog fosila iz kojeg je svaka odredjena vrsta organizma nastala. Zelim da podvucem ovo: ne postoji takav fosil za koji bi neko mogao postaviti snazan i siguran argumenat."*⁵

Znaci, sta to imamo? Evolucija zahteva milione medjuformi. Neki evolucionisti tvrde da postoji nekoliko - možda samo sacica - takvih prelaznih fosilnih oblika. Drugi vodeći eksperti kazu da nema ni jedan.

Nije dovoljno poznato da cudna fosilna kreatura *Arheopteriks*, koja se cesto koristi kao primer prelaznog oblika izmedju reptila i ptica (zato sto deli osobine koje se mogu naci kod

oba razreda) ne pokazuje nikakvu odlucujucu strukturu koja bi je stavila izvan svake realne sumnje - perje joj je potpuno razvijeno, a krila su sasvim obicna. Ima kandze sa noktima

okrenutim unazad i noge karakteristicne za ptice pevacice. Definitivno se zna da nije bila, kako to neki rekonstruisu, trceci pernati dinosaurus.

Neka danas ziva stvorenja - npr. australijski *kljunar* (platypus) - su takodje mozaik osobina koje se normalno nalaze kod razlicitih razreda zivotinja. Ova cudna zivotinjica, koja

ima krvno poput sisara, kljun kao patka, rep kao dabar, otrovne zlezde kao zmija, polaze jaja slicno reptilima, a opet doji svoje mlade, dobar je primer takvog mozaika. Nije ipak neka vrsta "polu-puta" izmedju i jedne od pomenutih zivotinja. Ovaj sveopsti nedostatak prelaznih medjuformi takodje se odnosi i na takozvanu "covecju evoluciju". Ovo zvuci iznenadjujuće ako pomislimo na mnoge prepostavljene ljudske "pretke" na koje se redovno poziva. Tesko je slediti sve variranje i menjanje tvrdnji, ali je vek koji je za nama pokazao da je svaka siroko proglašavana tvrdnja o "pretku" sasvim tihov poguncena - ali samo kada neki novi kandidat(i) mogu da se nadju da je zamene. Danas se mnogo pominju i studiraju tzv. australopiteko-habilini, siroka grupa u kojoj je sada najpoznatija famozna "*Lusi*".

Dr Carls Oksnard (Charles Oxnard) je samo jedan od sve vise anatomu evolucionista koji nakon sto je uz veliki napor istrazivao veliku kolicinu mera i podataka kompjuterskom multivarijacijom-analizom (objektivni metod koji ne zavisi od predodredjenih verovanja o predastvu) ne misli da su ova stvorenja ljudski preci.

On zaključuje da iako se u pocetku mislio da su nalazi tipa "*Lusi*" covekoliki, ili ako nista drugo, prelazni oblici izmedju majmuna i ljudi, u stvarnosti "*oni se RAZLIKUJU VISE od bilo*

Ijudi, bilo africkih majmuna nego sto se te dve grupe razlikuju medusobno. Australopitecini su jedinstveni". On navodi da je nepredacki status ovih stvorenja istican od rastuceg broja

istrazivaca nezavisnih od onih pojedinaca koji su nasli ove fosile.

A sta je sa takozvanim *homo erectusom*? Jasno definisane homo erectus skeletne forme najverovatnije predstavljaju prave ljudi koji su ziveli nakon potopa predstavljajuci izvesnu

koscano-rasnu varijaciju.⁶

Ogromna varijabilnost je moguća izmedju kostiju raznih psećih rasa, kao sto su, na primer, civava i bernardinac. Takva varijabilnost može se lepo selektirati unutar samo nekoliko

generacija. "Selekcioni pritisak" naglo menjajuće okoline posle potopa i rasulo ljudi (koje je Bog izvršio kod Vavilonske kule) u male, izolovane populacije stvorili su idealne uslove za naglo povecanje (vec postojećih, u pocetku stvorenih) genetičkih razlika. Takva rasna varijabilnost bi uključivala i promene koscanog karaktera.

U poređenju sa vrlo sirokom varijacijom drugih odlika ljudskog roda, koscane razlike izmedju erektusa i drugih ljudskih kostura, nakon svega, i nisu tako ekstremne. Jos je

interesantnije: u Evropi se vec pouzdano zna ne samo za erektus-, vec i za neandertalske i kromanjonske forme (koje prosečno imaju veće mozdane zapremine od danasnijih ljudi) da

su zivele u isto vreme sa "modernim" formama.

Neke alatke nedavno nadjene u Indoneziji u asocijациji sa kostima stegodona navele su evolucionistu dr Alana Tornija (Allan Thorne) da su ovi nazovi "praljudi" imali

pomorsko plovidbeno umeće i tehnologiju. Citiran u listu "The Australian" od 19. avgusta 1993, on kaze o njima: "*Oni nisu* (tj. ne bi ih trebalo nazivati) *homo erectus*, *oni su ljudi.*"

Ako neko koristi vremenske skale i kriterijume klasifikacije samih evolucionista i stavi sve fosilne nalaze "hominida" na listu i grafikon, lako će videti da ideja bilo kakvog evolucionog niza i redosleda pada u vodu.

(tekst SLIKA 7) - Kostur famozne "Lucy" (Lucy) za koji se smatra da je "izvanredno kompletan" kostur "hominida". Prikaz "Lucy" (i njoj sličnih nalaza), uz tvrdnju da ima veze sa poreklom čoveka, izložen je ozbilnjom izazovu anatomskih eksperata.

VIDIMO LI DA SE EVOLUCIJA DESAVA DANAS?

Kratko receno, ne - mada se živa bica menjaju. Da objasnimo. Mi sada znamo da svako živo stvorenje sadrži izvesni program (seriju instrukcija, kao plan ili uputstvo) koji određuje da li

ce to biti aligator ili drvo avokada, na primer. Za ljudsko bice on određuje da li će ta osoba imati smeđe ili plave oči, ravnu ili kovrdzavu kosu, itd. Ova INFORMACIJA zapisana je na dugom molekulu DNK.⁷

Evolucija uči da je relativno jednostavno stvorenje kao što je ameba postalo mnogo komplikovanije, kao što je konj, na primer. Lako su i najjednostavniji poznati jednocielijski

organizmi toliko složeni da mute razum, jasno je da oni ipak ne sadrže toliko informacija kao, recimo, konj. Oni nemaju uputstva koja određuju formiranje očiju, usiju, krvi, mozga, nogu, misica... Znaci, da se ide od A do B na dijagramu zahtevalo bi mnogo koraka, od kojih bi svaki uključivao RAST INFORMACIJE, to jest kodove podataka za nove strukture, nove funkcije - novu, korisnu razvijenost.

Ako bismo videli da se desava ovakva promena uz rast informacije, cak i ako samo u nekoliko slučajeva, to bi se sasvim sigurno moglo upotrebiti pri podupiranju cak i argumenta

da ce se ribe zaista pretvoriti u filozofe, samo kad prodje dosta vremena. U stvari, mnoge male promene koje *vidimo* ne uključuju rastuću informaciju - stavise, krecu se u pogresnom pravcu da bi mogle podrzavati evoluciju, kako cemo to videti.

(tekst SLIKA 8) - Ravna ili kovrdzava kosa? Informacija je zapisana u vasoj DNK.

(tekst SLIKA 9) - Prava evolucija zahtevala bi ogroman rast u informaciji DNK (ovde simbolično predstavljenoj knjigama).

(tekst SLIKA 10) - Razne rase pasa.

PRIRODNA SELEKCIJA NIJE ISTO STO I EVOLUCIJA

Ziva bica su programirana da prenose tu informaciju, da kopiraju sebe na neki nacin. DNK muskarca se kopira i prenosi putem semenih celija, a zene putem njenih jajnih celija. Na ovaj nacin informacija majke i

oca se kopira i prenosi na sledecu generaciju. Svako od nas nosi u svojim celijama dve paralelne duge "trake" podataka - jednu od majke, jednu od oca (zamislite ih kao zicanu liniju koja prenosi Morzeov kod, na isti nacin DNK treba da je "citan" od kompleksne masinerije unutar celije).⁸

Braca i sestre ne izgledaju isto jer se informacija spaja i kombinuje na razlicite nacine. Ovo mesanje ili rekombinacija podataka rezultira mnogim varijacijama u svakoj populaciji -

ljudskoj, biljnoj ili zivotinjskoj.

Uzmite u obzir nekolicinu pasa koji su svi potomci jednog istog para. Neki ce biti nizi, neki visi, na primer. Ali ovaj normalan proces variranja NE uključuje nikakvu novu informaciju

- ona je sva vec bila tamo u prvobitnom paru pasa. Znaci, ako odgajivac *selektira* one koji su vec svakako mali i nizi, pa ih sastavi, zatim izabere najnize od njihovog potomstva i tako dalje, nije iznenadjuće ako se vremenom stvori "novi" tip pasa - niska rasa. Ali u to nije nikakva nova informacija uključena. Odgajivac je jednostavno selektirao pse koje zeli (one koji se najvise "uklapaju" u njegovo vidjenje o prenosniku gena) i odbacio ostale.

S druge strane, ako se pocne samo od niske rase (a ne od legla koje ima visoke i niske forme), nikakav trud odgajivanja i selekcije nece dati visoki varijitet, jer je deo "visoke" informacije izgubljen u toj populaciji.

Priroda takodje moze "odabirati" neke i odbacivati druge - u datoj sredini neke jedinke ce lakse preziveti i lakse preneti svoju informaciju nego druge. Prirodna selekcija moze da *istikne* ili da dà prednost nekoj informaciji, moze da ucini da se neka informacija gubi, ali ne moze da *stvori* neku novu informaciju.

U teoriji evolucije zadatak kreiranja nove informacije dat je mutaciji - nasumicnim, slucajnim greskama koje se desavaju dok se ta geneticka informacija kopira. Mi znamo da se takve greske desavaju i da se nasledjuju (jer sledeca generacija kopira taj defektan podatak). Znaci, defekt i greska se prenose, zatim se negde dalje u procesu desi druga greska, i tako mutacioni defekti teze nagomilavanju. Ovo je poznato kao problem rastuceg mutacionog tereta ili geneticko opterecenje.

Postoje hiljade takvih genetskih defekata i kod ljudi - poznatih po naslednim bolestima koje prouzrokuju. To su, izmedju ostalih, celijska anemija, besicni fibrozis, talasemija, fenilketonurija, hemofilija... Nije nimalo zacudjujuće zapazanje da slucajna promena visoko kompleksnog (genetskog) kôda prouzrokuje bolest i poremecaj.⁹

KORISNE MUTACIJE?

Evolucionistima je poznato da su mutacije ili sasvim potpuno stetne ili su samo beznacajna i besmislena geneticka "buka". No njihov sistem verovanja prepostavlja da je bilo i "pozitivnih"

mutacija u odredjenim slucajevima. Cinjenicno, postoji samo sacica mutacija za koje se zna da doprinose nekom organizmu kako bi lakse preziveo u nekoj datoj sredini.

Ribe bez ociju u pecinama lakse prezivaljavaju jer nisu sklone ocnim bolestima ili izlozeni ranjavanju ociju; beskrilni insekti se lakse snalaze na vetru izlozenom stenu na moru jer je manja mogucnost da budu oduvani, da bi se udavili u moru. Ali je NEDOSTATAK ociju i NEDOSTATAK ili kvarenje informacije koja je neophodna za formiranje krila u svakom slucaju defekt - kvarenje ili gubljenje dela masinerije koja je pre radila.¹⁰

Takve promene, iako "korisne" cisto u smislu prezivljavanja, nisu odgovor na nase pitanje - gde mi to u stvari vidimo primer pravog rasta u informaciji prema gore: novo kodiranje za nove

funkcije, nove radne programe, nove korisne strukture i oblike? Nema smisla okrenuti se tu primeru otpornosti insekata na insekticide (tj. da se insekti, kao sto je poznato, lako prilagodjavaju ovim otrovima u svojim narednim generacijama; prim. prev.), jer je skoro u svakom slucaju informacija otpornosti vec bila tamo u nekoliko jedinki populacije pre no sto je covek poceo prskati.¹¹

U stvarnosti, kada su u nekoj populaciji komaraca, na primer, neotporne jedinke ubijene DDT-jem, a populacija se ponovo namnozi od prezivelih, nesto od informacije koju nosi (sada

mrtva) mnozina populacije nije vise prisutna u preziveloj manjini, i tako je zauvek izgubljena za tu populaciju.¹²

Kada gledamo na nasledjene promene koje se aktuelno javljaju kod zivih bica, vidimo ili informaciju koja ostaje ista (kombinujuci se na razlicite nacine), ili se kvari, ili gubi (mutacija, izumiranje), ali nikada ne vidimo nista sto bi moglo da se zove pravom informaciono-"nagore" promenom koja je neophodna za evoluciju.

RAZMISLITE O TOME

Zar to nije upravo ono sto biste ocekivali? Informaciona teorija i zdrav razum ujedinjeni nam govore da kada je informacija prenesena (a to je reprodukcija), ona ili ostaje ista ili postaje manja. I neka besmislena "buka" se dodaje.¹³

Bilo u zivih ili nezivih stvari, prava informacija nikada ne nestaje ili ne napreduje sama od sebe.

Tako, kada posmatrate biocenozu sveta - sve zive organizme na zemlji kao celinu - zapazicete da potpuna kolicina informacije opada vremenom, kako se kopira iznova i iznova. Ako se, dakle,

gleda retrospektivno, ta informacija bi trebalo da raste. Posto niko ne tvrdi da se ovaj proces moze vratiti u vremenu unazad do beskonacnosti (nije bilo neograniceno ili beskrajno kompleksnih organizama u beskrajno vreme unazad), ovo razmisljanje nas vraca vremenu kada je ova kompleksna informacija moralno imati svoj pocetak.

Materija ostavljena sama sebi (kako to istrazivanje i prava, objektivna nauka posmatra) ne daje rast takvoj informaciji. Stoga je jedina alternativa da je na odredjenoj tacki izvestan *kreativni um* koji je izvan sistema postavio inteligenciju u materiju (kao kada vi pisete recenicu i stavljate smisao u nju) i programirao sve originalne vrste i forme biljaka i zivotinja. Ovo programiranje predaka svih danasnijih organizama moralno se ostvariti cudesno i natprirodno, posto, vec smo videli, prirodan zakon ne stvara informaciju.

Ovo se poprlicno slaze sa biblijskom izjavom iz Knjige Postanka da je Bog stvorio organizme da se mnoze "po vrstama njihovim". Na primer, prepostavljena "vrsta psa" stvorena sa

velikom kolicinom ugradjene varijacije (i bez pocetnih defekata) moze varirati cistom rekombinacijom te originalne informacije do nastanka vuka, kojota, dinga, pa dalje.

Prirodna selekcija moze da "bira i sortira" tu informaciju (ali ne da nacini novu), kao sto smo videli u nasem primeru komarca. Razlika u nastajucem potomstvu, bez ikakve dodatne nove

informacije (a stoga bez evolucije), moze biti dovoljno velika da ih varira do te mere da ih nazovemo razlicitim vrstama.

Nacin na koji se mesovita pseca populacija vestackom selekcijom moze pretvoriti u nize forme (pod-rase ili domaca legla) pomaze nam da razumemo ovo. Svaka pod-rasa nosi samo frakciju one prvobitne (originalne) informacije. To je razlog zbog kojeg, pocevsi samo od civave, nikada necete moci odgajiti nesto kao sto je bernardinac - neophodna informacija jednostavno vise nije u populaciji.

Na isti nacin, prvobitna "vrsta slona" mogla se podeliti i razgranati (prirodnom selekcijom koja deluje na njenu originalno stvorenu informaciju) u africkog slona, indijskog slona, u mamuta i u mastodonta (od kojih su ova zadnja dva do danas izumrla).

Treba da je ipak jasno da je ovakva vrsta promene samo unutar granica originalne ifnormacije za tu vrstu; ova vrsta varijacije (specijacije) ne daje nacina za to da se ameba

eventualno pretvori u drvo avokada, posto ona nije informaciono-"nagore" proces - nista nije dodato. Ovakvo postepeno "suzavanje" genetickie zalihe mozda ce se *nazivati* "evolucijom" od strane nekih, ali u stvari niposto ne lici na onu vrstu promene (rast informacije) na koju se uobicajeno

misli pod pojmom evolucije.¹⁴

A STA JE SA SLICNOSTIMA KOD ZIVIH BICA?

Jasno je: neko bi ocekivao slican dizajn za slicnu strukturu i namenu od ruku istog Tvorca. Isto to vazi i za molekularne slicnosti - simpanza nam je vise nalik nego, recimo, zaba krastaca, znaci logicno je ocekivati da se ovo odrazava i u njihovom unutrasnjem sastavu kao i u gradnji njihovih proteina.¹⁵

Slicnosti kao sto su prikazane na nasem dijagramu kostiju prednjih udova (pregled ove vrste zove se "homologija") mogu se objasniti na dva nacina - ziva bica su ILI sva imala istog

pretka ILI istog tvorca. Cinjenica da postoje ove slicnosti, sama po sebi, ne moze se upotrebiti kao dokaz *ni za jedno* objasnjenje.

Tako, evolucionisti se ovde suocavaju sa nekim velikim problemima posto je mnogo onih stvorenja kod kojih se "homologne" strukture javljaju iz kompletno razlicitih delova embriona, iz ne-homolognih gena, i iz razlicitih embrionalnih segmenata. Ovo su ogromne zapreke i kamenovi spoticanja.¹⁶

Zapazite takodje da *zadnji* udovi svih stvorenja cije kosti prednjih udova vidimo na nasem dijagramu imaju isti osnovni koscani pregled. Budimo dosledni, ovu slicnost bi sada trebalo

objasnjavati kao da znaci: sva ova stvorenja su evoluirala od bica koja su imala samo jedan par udova, sto su bile uobicajeno iste strukture predastva i za prednje i za zadnje udove.

Naravno, vecina evolucionista bi se slozila da je ova izjava besmislena i verovatno bi se raspravljalo o tome da je isti sistem koscane strukture bilo kod prednjih, bilo kod zadnjih

udova nastao (evoluirao) jer verovatno ima nekih nama jos nepoznatih bio-tehnickih prednosti. Ali zar ne postoji onda dobar razlog da to bude Stvoriteljev "izbor dizajna" za udove mnogih razlicitih zivih oblika?

Mikrobiolog Majkl Denton (Michael Denton) - uzgred receno, nije pristalica stvaranja - dokazao je da su biohemisika poredjenja izmedju proteina raznih vrsta daleko od toga da podrzavaju evoluciju kako se to obicno misli a podrzavaju mogucnost postojanja tzv. diskretnih (posebnih, odvojenih) oblika ili vrsta i ne pruzaju dokaz za isto predastvo. Njegova knjiga je

preporucena literatura za svakog ko se bori sa pitanjem stvaranja i evolucije.

(tekst SLIKA 12) - Upravo kao sto neke gradjevine ili fabrike izgledaju slicno kod postavljanja njihovog temelja, embrioni razlicitih zivih bica su slicni u pocetku ali je svaki programiran da postane drugaciji organizam.

EVOLUCIONI OSTACI?

Tesko da jos neko koristi kao argumenat "organe ostatke" - verovatno zato sto je u prolosti bilo previse zabune u vezi s tim. Rano u dvadesetom veku evolucionisti su samopouzdano tvrdili da imamo vise od 80 organa koji su, navodno, postali beskorisni, predstavljajuci samo uspomene nase evolucione prolosti. Jedna po jedna, funkcije su bile otkrivane za ove, sve dok tesko da je ostao koji.

Cak i za naizgled beznacajno slepo crevo sada se zna da ima ulogu u borbi protiv infekcija, barem u ranom stadijumu zivota.¹⁷

Verovanje da ljudski embrion prolazi kroz svoje pretpostavljene prosle zivotinske faze, sa skrgama itd., savrseno je pobijeno jos davno, ali umire tesko.¹⁸

LJUDSKA ISTORIJA

U moderno doba populacije ljudi neprestano rastu vise od 1% godisnje. Racunavajuci bolesti, glad, ratove, itd. uzimimo mnogo konzervativniju brojku od 0,5% svake godine. Uz ovaku meru rasta, trebalo bi samo oko 4.000 do 5.000 godina da od osam ljudi sa Ararata dosegnemo danasnji broj.¹⁹

Dobro je dokumentovano da su se rasisticki stavovi podigli do oblaka nakon sto je Darvin izdao svoje "Poreklo vrsta" (Origin of Species). Uostalom, evolucionisti veruju da su ljudske rase evoluirale posebno, medjusobno odvojene stotinama hiljada godina. Bilo bi znaci logicno da se ovaj "razvoj" desavao razlicitom brzinom i u razlicitim fazama; stoga neke rase nisu jos tako udaljene u svom "napretku" od svojih zivotinskih predaka kao druge.

Moderna genetika pokazuje, ipak, da su sve ljudske rase bioloski ekstremno bliske, sto je u skladu sa postavkom da su sve rasne odlike bile prisutne u maloj populaciji predaka koja se nekada "razdelila" u podgrupe kod Vavilona.²⁰

Mnogi su iznenadjeni kada nauce, na primer, da postoji samo JEDAN glavni i osnovni pigment u kozi svih ljudi. Koju nijansu crne, bele ili smeđe vi imate zavisi od toga koliko imate ove iste supstance, koja se zove *melanin*. Posto su sve stvorene osobine ljudske populacije bile prisutne u Nojevoj porodici (i pre toga u Adamu i Evi), mozemo zaklјuciti da su to verovatno bili srednje-smedji pojedinci, tamne kose i smeđih ociju.

Mozda je iznenadjujuće i da je poznati "problem" Kajina i njegove zene, koja bi trebalo da mu je bila bliska rođaka (Postanak 5:4 pokazuje da su Adam i Eva imali i kceri takodje), sasvim daleko od toga da bude izazov istini Postanka i Biblije, u stvari samo jaca njihovu istinitost. Odgovor je jednostavan: posto je

za mutacijom prouzrokovane defekte (koji su se pojavili nakon bezgresnog pocetka od pre pada) trebalo vremena da bi se nagomilali tokom generacija, Adamovo potomstvo nije trebalo jos vekovima da se boji deformacija svoje dece koja bi se vencavala. Cak i Avram je bezbedno mogao da se ozeni svojom polusestrom, a moralni zakon protiv rodoskrvila takodje nije bio dat pre Mojsijevog vremena, nekoliko stotina godina kasnije.²¹

Postavlja se i pitanje: ako su sve ljudske rase nastale od potomaka onih koji su preziveli katastrofu kao sto je Nojev potop, nije li logicno ocekivati rasirene uspomene takvog zapanjujuceg dogadjaja u narodnim pricama i predanjima? Upravo tako! Bilo australijski domoroci, bilo Eskimi sa Arktika ili indijanci iz Amerike, skoro svako pleme i nacija na Zemlji ima takvu pricu o potopu.

Iako izoblicene vremenom i prepricavanjem, paralele i slicnosti sa Postankom su znacajne, ukljucujuci i izvestaj o slanju ptica i zrtvovanju koje je prikazano nakon potopa, na primer. Cak je

ponekad i dCga i tacan broj ljudi sacuvan - osam.

Mnogi takodje imaju zapise slicne rasulu jezika kod Vavilona, ali ne i price o Mojsijevom prelasku kroz Crveno more, na primer, jer se to desilo *nakon* sto su se ljudi razisli kod Vavilona. Ova narodna predanja o potopu/Vavilonu nisu dosla od hriscanskih misionara (mnoga su nadjena arheoloski; prim.prev.).

(tekst SLIKA 13) - Drevni kineski pictogram za "brod" (levo) je kombinacija simbola za korito i osam ustiju (tj. ljudi).

(tekst SLIKA 14) - Glinena tabla iz Mesopotamije koja govori o potopu, uz mnoge slicnosti sa Knjigom Postanka. Oni koji ne zele da prihvate Bibliju kao Bozju Rec insistiraju na tome da

ovo pokazuje da su Jevreji u stvari preuzeli pricu o Potopu iz okolnih kultura. Ali ovaj primer je upravo ono sto bi neko ocekivao ako je biblijski izvestaj o Noju istinit - secanja na potop bi bila manje izoblicena u kulturama (geografski i vremenski) blizim Srednjem istoku, od onih udaljenijih, kao sto su legende o potopu americkih indijanaca ili australijskih domorodaca. (A sve to samo jos vise potkrepljuje cinjenicu da se sve to zaista desilo; prim. prev.)

(tekst SLIKA 15) - Vodenica kod rta Liuin (Leeuwin), Zapadna Australija, ukopana u cvrstu kamenu podlogu za manje od 65 godina.

ZAR RADIOMETRIJSKO DATIRANJE NE "DOKAZUJE" DA JE ZEMLJA EKSTREMNO STARA?

Naprotiv: postoje, cinjenično, mnogi metodi za datiranje (odredjivanje vremena procenom) koji daju malo doba za zemlju i univerzum, daleko manje nego sto bi to evolucija zahtevala. Neki od njih ukazuju na starost od najvise nekoliko hiljada godina. Sasvim prirodno, evolucionisti ce automatski, cak nesvesno, dati prednost metodima koji ce davati vremensko doba dovoljno da ucini transformisticko verovanje mogucim.

Nasuprot popularnom verovanju, karbon-datiranje nema nikakve veze sa milionima godina (cak i sa najboljom danasnjom analitickom opremom njena najveca granica je oko 100.000

teoretskih godina). To je metod koji moze da procenjuje samo starost stvari koje sadrže organski karbon (ne kao vecina fosilnih kostiju, na primer). Kada je metod sa svim njegovim zakljuccima shvacen i proveren protiv stvarnih nalaza u svetu, to je upravo snazan argumenat za mladu zemlju.

Drugo popularno verovanje je da se radiometrijski metodi uopšteno slazu jedni sa drugim. Ono je verovatno nastalo zbog nesvesnog procesa "selekcije" podataka, kao što evolucionist prof. Ricard Moger (Richard Mauger) kaze: "*Uopste, podaci koji se u 'igri' zaključe kao korektni objavljuju se, dok oni koji nisu u skladu sa drugim retko se objave niti se protivrecnosti i razlike u potpunosti objasnjavaju*".

Karbon-datiranje drveta iz lave koja je izbila iz Rangitotoa (vulkan na jednom ostrvu blizu Oklenda na Novom Zelandu) pokazuje da je erupcija bila otprilike pre 200 godina (ime vulkana navodno znači "crveno nebo", što može da znači samo da su Maori, koji su tamo najviše 1.000 godina, upravo i posmatrali taj dogadjaj). Ipak kalijum-argon procena lave dala je starosno doba do pola miliona godina! (*Creation magazine*, Vol.13, No.1, 1991, p.15) Uzgredno, ovaj metod se koristi ponekad za "utvrđivanje" starosti fosila po stvrdnutom lava-toku koji im je pridružen.

A STA JE SA DINOSAURUSIMA?

Mozda ste se cudili zasto tako mnoge kulture imaju legende o zmajevima - velikim, reptilnim zverima, cudovistima koja imaju robove, krljust, oklopne ploče na ledjima (neki su cak i leteli)

- koji su upadljivo slični rekonsktrukcijama dinosaurusa i drugih izumrlih reptila, izvršenim na osnovu njihovih fosilnih ostataka, iako nam je receno da čovek nikako nije mogao videti dinosaurusa ili azdaju. Biblija pominje izvesne zmajeve (hebrejska reč je "*tnn*" - *tanin*; naziv "dinosaurus" postoji tek od devetnaestog veka).

Ako uzimamo biblijsku istoriju kao verodostojnu, tada ideja da su ljudi i dinosauri eventualno cak živeli zajedno u prošlosti nije preteska. Mnoga stvorenja su izumrla - to se desava cak i danas. Izumiranje nije evolucija, i ne postoji fosilni dokaz o dinosaurusima koji su evoluirali iz ne-dinosaurusa.²²

BIOLOGIJA - SLUCAJEM?

Razmislite o neverovatnim nemogućnostima koje su uključene u započinjanje cele evolucijske predstave. Ljudi govore o tome upravo kao da je bila posmatrana CINJENICA - ali istina je da u

stvari niko nije bilo kakvo naučno objasnenje za to kako su komplikovani molekuli, nosioci informacije, koji su neophodni cak i za najjednostavniji mogući "pra-zivot" mogli nastati bez

uticaja spoljne inteligencije. A postoje dobri naučni razlozi da se veruje da je to upravo i apsolutno nemoguce.

Cesto se uzima u obzir da svojstva celije koja je čine životom ne mogu da se objasne samo cistim pozivanjem na hemijska svojstva sastavnih delova koji je grade, kao što ni sva svojstva i

sastav auta ne mogu da se objasne samo opisom sastava gume, metala, plastike, itd. Ideja ili koncept "auto" postavljen je na svu tu sirovinu od spolja (tj. neko je sastavio auto, pri. prev.). Potrebni su materija/energija plus INFORMACIJA, ne-materijalni aspekt koji se prenosi na materiju, a ne prebiva u samoj materiji.²³

Ako je sve sto je bilo potrebno samo prisutnost pravih sastojaka, kako to da ne vidimo poneku sardinu u konzervi da se s vremena na vreme vraca u život? Mozda bi se to desilo ako

bismo dodali energiju? Naravno, ne. Potrebno je mnogo vise nego samo energija plus protrebni sastojci, to zahteva red i organizaciju - INFORMACIJU. Ziva stvorenja dobila su informaciju od svojih roditeljskih organizama, ali mi NIKADA ne vidimo informaciju koja nastaje iz sirove, neprogramirane materije.

Tesko je logicki videti kako su navodni selekcioni mehanizmi evolucije od ikakve koristi teoriji pre nego sto imamo vec funkcionalnu samokopirajucu, programiranu masineriju kakva

karakterise savivot. Sav poznati zivot zasniva se na polimerima koji nose informaciju. To su dugo-lancani molekuli cija funkcija je zasnovana na molekularnom nizu i rasporedu u kojem se nalaze sub-sastojci (raspored elemenata koji cine molekul - tzv. makromolekul; prim.prev.) - kao sto rad nekog kompjuterskog programa zavisi od niza i rasporeda u kojem komande slede.

Sve ovo znaci da pristalice evolucije treba da veruju u INFORMACIJU koja je nastala CISTIM SLUCAJEM. Naucnik koji ne veruje u stvaranje, Fred Hojl (sir Fred Hoyle), u svojoj knjizi

"Evolucija iz svemira" (*Evolution from Space*) kaze da su mogucnosti slucajnog nastanka samo JEDNOG takvog polimera iz nasumice nastale hemijske "supe" otprilike iste kao kada bismo

napunili ceo Suncev sistem slepim ljudima, rame uz rame, koji bi nasumice okretali Rubikove kocke, pa bi je oni, pukim slucajem, slozili svi odjednom u isto vreme!

ZASTO ONDA TOLIKO MNOGO LJUDI CVRSTO VERUJE U EVOLUCIJU?

Postoje, naravno, mnogi razlozi za to. Socijalno-kulturni pritisci, nemogucnost izbora ili suocavanja sa alternativama, sistem obrazovanja, itd. No Biblija pokazuje da jos jedan,

dublji razlog treba da se uzme u obzir. Radi se o cinjenici da covecanstvo, pocev od prvog svog predstavanika Adama, ima unutrasnju tendenciju ili sklonost da se protivi Bogu - Stvoritelju i njegovoj kontroli nad njihovim zivotom.

U Poslanici Rimljanim, u 1. glavi, u stihovima 18-22 citamo:

"Gnev Boziji pak otkriva se sa neba na svaku bezboznost i nepravednost ljudi koji nepravednoscu zadrzavaju istinu, jer ono sto se moze saznati o Bogu njima je poznato; Bog im je objavio. Cak i njegove nevidljive osobine, njegova vecna sila i bozanstvo, mogu se od stvorenja sveta jasno sagledati, ako se na njegovim delima promatraju, da nemaju izgovora, jer iako su Boga poznali, nisu ga kao Boga proslavili, niti zahvalnost pokazali, nego u svojim mislima padose u nistavnu varku, te potamne njihovo nerazumno srce. Postali su ludi govoreci da su mudri."

MOGUCNOST IZBORA

Mozete nastaviti i dalje verovati u evoluciju, ili cete izabrati da verujete u stvaranje.

Mozete i dalje - verom - prihvchati evoluciju ili odluciti - verom - da prihvitate stvaranje. Vera u stvaranje nije samo naučno realnija, vec je i mnogo razumnija. Zastanite samo na

trenutak i bacite pogled na ovaj nas, neverovatno slozen, skladan svet, a da ne pominjemo cudesni ljudski mozak, i razmislite o verovanju da je sve ovo nastalo ni iz cega - potpunim slucajem! Zar vam se

ne cini da tako nesto zahteva slepu veru, pa cak i fanatizam, u uporedbi sa razumnom verom u stvaranje?

Ako sve ima svoj smisao, zahvaljujuci promisljenom delovanju jedne superiorne Inteligencije, tada je jedini nacin da saznamo smisao univerzuma ako nam ga ta Inteligencija objavi, kao sto i jeste slucaj. *Biblja* je jedinstvena knjiga i preko 3.000 puta tvrdi da je verodostojno izrazavanje samoga Stvoritelja, koji nam govori o tom smislu.

Da li ste zacudjeni i zbumeni svom smrcu i patnjom u svetu koji je stvorio Bog? Zato sto je 1. knjiga Mojsijeva ili Postanak istinit, mi mozemo znati zasto takve stvari postoje a takodje i

da one nece zauvek biti deo subbine stvorenja.²⁴ Sve to i svi ruzni aspekti prirode postoje (kao rezultat Adamove neposlusnosti Bogu) jer je stvorenje u kojem zivimo palo stvorenje, koje je pod prokletstvom, iako jos uvek pokazuje ostatke svoje originalne savrsenosti i lepote.

Ljudi koji su napisali ovaj tekst nisu zainteresovani da vas prikljuce nekoj odredjenoj religioznoj grupi ili crkvi - oni jednostavno zele da se suocite sa dokazima toga da je svet

stvoren od Isusa Hrista i za Njegove ciljeve (Kolosanima 1:16). Zele da se izmirite sa svojim Stvoriteljem, Svetim Bogom, koji je u svom Sinu Isusu Hristu postao covekom, da bi patio i umro, a zatim vaskrsnuo iz mrtvih.

On je podneo kaznu i platio za vase grehe protiv svetog Boga Oca, cije smo zakone svi mi prekrasili. Uradio je to da biste se pokajali i priznali svoje grehe i da biste se postavili u

Njegovu beskonacnu milost i milosrdje, na osnovu te dragocene zrtve koja je prineta. Ako se to desi, tada necete imati samo jos punijiivot vec sada, ovde, nego i vecni zivot sa Njim - a

ne osudu i vecnu propast (Jovan 3:18).

Zasto ne biste citali Bibliju upravo sada? Dobar nacin da se pocne je kao sto sledi: Uzmite najpre prvih 11 poglavља 1. Mojsijeve (Postanka) da biste videli pravu istoriju sveta. Tada

procitajte 2. Mojsijevu, 20. poglavље, stihove 1-17, Zakon Bozji, a zatim celo Jevandjelje po Jovanu. Hrabrimo vas da razmotrite ovo pitanje sa rukovodstvom jedne cestite, primerne

hriscanske crkve u vasoj sredini, koja istinski veruje i svoja ucenja zasniva na Biblijii.

Ako ste vec hriscanin, mi vas pozivamo da shvatite realnost koja se nalazi iza ove presudne duhovne borbe izmedju stvaranja i evolucije. Vidimo plodove rastuceg prihvatanja evolucije svuda oko nas, kako drustvo sve vise prihvata filozofiju da "nas niko nije stvorio, znaci mozemo ziveti kako nam se svidja".

Razumne osnove hriscanstva su danas napadane vise nego ikada, mada nikad pre nije bilo toliko dobrih, solidnih odgovora pristupacnih hriscanima za odbranu njihove vere i za pridobijanje drugih nasem Gospodu i Spasitelju, Isusu Hristu.

I na kraju, predlazemo vam da citate sto vise o temi stvaranje/evolucija, da trazite odgovarajucu, ozbiljniju literaturu (vidi: preporucenu literaturu) i ucite sto vise, narocito ako se suocavate sa naizgled nepobitnom opozicijom argumenata iz ove knjizice koja je prekratka da bi bila dovoljno iscrpna za one koji zele raspravu.

BELESKE

- ¹ Dzems Bar (James Barr), profesor hebrejskog u Oksfordu, koji ne veruje u bukvalnu istinitost 1.Mojsijeve.
- ² Tzv. "korenske podloge" uglja severne hemisfere cvrst su dokaz da je prepostavljeno "korenje" u stvari plivalo u vodi, a nije raslo u podlozi - i tako se naslo u sloju.
- ³ David M.Raup, "Conflicts Between Darwin and Paleontology" (Dejvid M.Reup, "Konflikti izmedju Darvina i paleontologije"), izdanje "Field Museum of Natural History", Vol.50, No.1 (January 1979), p.22.
- ⁴ Britanski muzej poseduje nekoliko miliona(!) fosila.
- ⁵ Paterson se nasao pod jakom vatrom kolega evolucionista zbog ove i nekoliko sličnih izjava i otvorenih znacajnih primedbi u vezi s teorijom, i pokusao je kasnije da je ublazi i povuce. Bilo kako, jezik je jasan i neizbezno razumljiv.
- ⁶ Sve sto se obeležilo terminom *homo erectus* - ponekad samo nekoliko delica kostiju - ne zasluzuje neophodno taj naziv. Njihovi kosturi su nalazeni istovremeno sa onima "modernog" tipa, a neke od koscanih odlika erekta mogu se naci i medju danas zivim populacijama ljudi.
- ⁷ DNK, sama po sebi je bioloski beznacajna, samo poput mesavine slova koja ne nose informaciju; postaje znacajnom tek ako su hemijska "slova" koja cine DNK slozena u specifikan niz i red
- koji nosi INFORMACIJU koja "citana" od slozene celijske masinerije, kontrolise sastav i rad organizma. Ovaj niz i redosled *ne* nastaje uticajem "unutrasnjih" hemijskih svojstava supstancija koje cine DNK, na isti nacin kao sto se ni molekuli mastila i papira - neki rukopis - spontano i sami od sebe ne skupljaju u odredjenu poruku. Sasvim specifikan niz nekog DNK molekula pojavljuje se samo zato sto je sastavljen i slozen pod uticajem "spoljne" uprave instrukcija koja nose DNK roditelja.
- ⁸ Kod ljudi ove "trake" izgledaju kao "isecene" na 23 dela koji se zovu hromozomi...
- ⁹ Ove greske obicno nisu potpuno eliminisane prirodnom selekcijom, posto se vecina njih pojavljuje kao problem samo ako su nasledjene istovremeno od oba roditelja. Tako, neko moze nositi ove defekte a da ne pati od njih - jos vise, treba reci da svi mi nosimo mnoge takve greske u nasim DNK.
- ¹⁰ Ovo takodje vazi za celijsku anemiju, primer koji pobornici evolucije rado koriste da prikazu neku "korisnu mutaciju"; iako su nosioci ove bolesti manje skloni malariji, na primer, oni ipak nasledjuju osteceni gen koji vise nije u stanju da stvori nista drugo no osakacenu formu hemoglobina. Ako se nasledi od oba roditelja, to je smrtonosna bolest.
- ¹¹ Vidi: Francisko Ajala (Francisco Ayala), "The Mechanisms of Evolution" ("Mehanizmi evolucije"), clanak u casopisu "Scientific American", Vol.239 No.3, September 1978, pp.48-61.
- ¹² Ovo je takodje istina i u mnogo slucajeva antibioticke otpornosti bakterija. Kodiranje informacije za otpornost moze se preneti sa drugih bakterija; cak i sa drugih vrsta. U nekim slucajevima, mutacija moze da dovede do otpornosti. Na primer, manje efikasan transportni mehanizam epitelnog tkiva cini da neke vrste antibiotika nisu apsorbovane u bakteriji. Da su takvi mutanti, ipak, u nepovoljnijoj situaciji od ostalih,
- demonstra nam cinjenica da kada se pritisak antibioticke selekcije prekine, populacija naglo prelazi u prethodni "osetljivi" oblik. Postoji barem jedan primer sličnog slučaja i kod otpornosti na insekticide koja je prouzrokovana mutacijom.
- ¹³ Ili "sum". Primeri za to su kopiranje sa jedne audio trake na drugu ponavljanjem ili kopiranje kompjuterskog programa na flopi-disku. Ako je sve u redu, informacija ostaje ista. Ali, eventualno, postoji tendencija da se ona malo degradira. Moze se matematicki izraziti da je ovo samo jos jedna posledica
- drugog zakona termodinamike.
- ¹⁴ Za izjavu jednog vodeceg evolucioniste da se nova vrsta moze formirati i bez nove genetičke informacije, vidi: R. Lewontin, "The Genetic Basis of Evolutionary Change" (Geneticka osnova evolucione promene), "Columbia University Press", 1974, p.186.

15 Ovaj sveopstti princip obicno stoji, iako ima mnogo izuzetaka zbog individualnih proteina, sto je sa gledista evolucije tesko objasnjivo.

16 Vidi: Sir Gavin de Beer, "Homology: An Unsolved Problem" ("Homologija: neresen problem"), clanak u listu "Oxford Biology Reader", 1971.

17 Vidi: J.W.Glover, "The Human Vermiform Appendix - a General Surgeon's Reflections" (Ljudsko slepo crevo - opste hirurske napomene), "Ex Nihilo Technical Journal", Vol.3, 1988, pp.31-38.

18 Na australijskom univerzitetu glavnina studenata medicine pete godine verovala je da ljudski embrion formira skrge, iako nijihovi udžbenici iz treće godine o tome jasno kazu ne. (Vidi: "Creation Magazine", Vol.14, No.3, 1992, p.48. Takođe: knjiga "What is Creation Science?", pp.6, 61-68.)

Ova još uvek rasirena evoluciona postavka ima i dalekosezne moralno-etičke posledice zbog podsticanja vestackog pobacaja (abortusa), koji u svakom slučaju spada u kategoriju - legalizovanog - ubistva (prim. prev.).

19 Noje i njegova porodica, od kojih nakon potopa po Bibliji svi poticemo; prim. prev.

20 Za detaljnije objasnjenje vidi "Knjigu odgovora" (*The Answers Book*) kod pitanja "Poreklo rasa" (*The Origin Of Races*).

21 Vidi: kod pitanja "Kajinova zena" (*Cain's Wife*) u "Knjizi odgovora" (*The Answers Book*).

22 Postoji cak i sasvim verovatan opis dinosaurusa u Bibliji - "Behimot", zivotinja u 40. poglavljju knjige o Jovu (u nasim Biblijama pogresno prevedeno sa hebrejskog: "slon" u Danicicevom i "hipopotam" - nilski konj - u Bakoticevom prevodu. Sasvim je jasno da postoji velika razlika između ove dve zivotinje a Biblija izvestava takođe da je "Behimot" imao irep poput kedrovog drveta, sto ni u kom slučaju ne asocira na

sliku repica navedene dve zivotinje, a u potpunosti je u skladu s opisom tipičnog dinosaurusa; prim. prev.). Pogledaj naslov "Sta se desilo dinosaurusima?" (*What Happened to the Dinosaurs?*) u "Knjizi odgovora" (*The Answers Book*).

23 Celokupan sastav ove stranice, uključujući ideje i pojmove koje sadrzi, ne moze se svesti cisto samo na sastav mastila i papira, tj. to nece automatski dati niz slova koja su po redu slozena na stranici. Neko je napisao tekst i tako stavio u njega potrebnu informaciju - mastilo+papir+INFORMACIJA cini stranicu.

24 Sugestija po pitanju zasto je Bog dozvolio da greh stupi u stvorenje: da bi postojala mogućnost istinske ljubavi izmedju coveka i Boga, covecanstvo je moralo biti stvoreno sa sposobnoscu slobodne volje koja ima alternativu i da odbije tu ljubav (tj. da gresi).

RECNIK NAUCNIH I TEOLOSKIH IZRAZA

ANATOMIJA = nauka o obliku i sastavu zivih bica, o unutrasnjim organima i njihovoj funkciji.

AMEBA = jednostavno, jednocelijsko mikroskopsko zivo bice.

AGNOSTICIZAM, SKEPTICIZAM = sumnja u Božje postojanje, ili drugacije shvatanje o Bogu.

ATEIZAM = poricanje postojanja jedinoga Boga, bezboznstvo.

DNK = dezoksiribo-nukleinska kiselina; komplikovani tzv. makromolekul u obliku vlakna, koji se sastoji od duple spirale;

nalazi se u celiji zivih organizama.

EVOLUCIJA = teorija sporog samorazvoja od jednostavnog ka slozenom, koja tezi da objasni poreklo univerzuma i raznovrsnost života koji je, prema teoriji, nastao iz nezive materije i razvijao se prirodnom selekcijom i mutacijom.

FOSILI = okamenjeni ostaci biljaka i zivotinja (kosti, otisci u skamenjenom mulju, ugalj, itd.).

GEN = sastavni deo celije, ciji je zadatak prenosenje, razvoj ili određivanje naslednih osobina; *genetika* je nauka koja

proucava mehanizme nasleđivanja.

GEOLOGIJA = ("geo" = zemlja) nauka o sastavu i gradji zemlje; geolog proucava istoriju formiranja naše planete, bazirajući se na analizu fosila i stena.

HEMOGLOBIN = crveni krvni pigment, složeni protein crvenih krvnih zrnaca; ima ulogu u prenosu kiseonika u organizmu.

HOMINIDI = zajednicki naziv za sve izumrle i danasne ljudske rase ("homo" = čovek); prema evoluciji tu spadaju i neka čovekolika bica, tzv. "prelazni oblici" između majmuna i čoveka u "naprednjim fazama".

HUMANIZAM = filozofski sistem i ideologija ili (materijalistički) pogled na svet koji stavlja čoveka i njegovu opstu dobrobit u centar; to je "bezbozna religija" koja teži da sve resi i objasni na cisto ljudskom nivou (bez Božja).

INFORMACIJA = podatak; u genetici kôd koji cini molekularni niz u određenom redosledu (npr. informacija unutar DNK); u informatici niz brojeva ili slova koja čine kompjuterski program.

MOLEKUL = najmanji deo nekog hemijskog elementa ili spoja, sastavljen iz više atoma ("atom" = najmanja osnovna čestica materije, sastavljena od nekih još manjih delova: jezgro, elektron, proton, neutron, itd.).

MUTACIJA = (najčešće negativna) nagla promena naslednih osobina unutar jedne generacije određene vrste organizama, koja ostaje i u potomcima; opasna genetička promena, greska koja često rezultira bolestima i smrću jedinke.

PALEONTOLOGIJA = nauka koja se bavi izumrlim biljkama i životinjama.

POPULACIJA = celokupan broj jedinki iste vrste na određenom području ili celom svetu; genetički, to je zajednica živih bica koje imaju zajednicko potomstvo.

POTOP = pod ovim pojmom (u biblijskom smislu) podrazumevamo globalnu katastrofu koja se odigrala u Nojevo vreme (oko 3.000. p.n.e.) kada je Bog vodom uništio sve ljudе i životinje i koju su preživeli samo Noje i njegova porodica (koji su zasluzili da zbog svoje bogobojaznosti izbegnu ovaj sud Božjeg); Noje je pre potopa po Božjim instrukcijama izgradio barku koja je bila u stanju da ponese po jedan par od svake kopnene životinje; potop je trajao 40 dana, kada su se vode povukle, a barka se ukotvila na planini Ararat.

PROTEINI = belancevine, osnovni graditelji žive celije.

REPTILI = gmizavci (zmije, gusteri, kornjace, krokodili itd.).

SELEKCIJA = (prirodno ili vestacko) odabiranje, izbor najboljih, najjačih i datim uslovima najpriлагodljivijih jedinki (npr. u poljoprivredi: semena, stoke itd. ili u prirodi, kada recimo grabljivac lovi bolesnu jedinku iz grupe - na primer kobac iz

nekog jata manjih ptica - i tako je selektira dajući onim prezivelim vecu sansu za opstanak).

TEISTICKA EVOLUCIJA = pokušaj uključivanja biblijskog Boga ili nekakvog apstraktnog "boga" u proces evolucije; prema toj teoriji, Bog je stvarao dugim procesom, a "dani" iz knjige Postanka su simbolikom izraženi dugi periodi (zasnovano, najverovatnije, na stihu iz Biblije: 2.Petrova 3:8...); ova teorija ima kao najveći nedostatak da stavlja postojanje smrti pre Adamovog pada, u potpunosti prisvajajući tako evolucionu tezu da je napredak rezultat patnje i smrti miliona godina, što bi licnost Božju prikazalo u svetlu okrutnog, bezosečajnog tiranina.

TEORIJA = predlog, prepostavka, naučno misljenje, sistem ideja i zaključaka, razmisljavanje o mogućem objasnjenju neke pojave.

TERMODINAMIKA = nauka o prelazu toplotne energije u drugu vrstu energije; drugi zakon termodinamike pruža najjači argumenat protiv teorije evolucije.

UNIVERZUM = kosmos, svemir (kao celina).

VARIJACIJA = bioloska promena, izmena nekih svojstava, dok osnova ostaje ista (npr. ista vrsta leptira može imati razne varijacije, svoju tamnu ili, recimo, svetlu fazu, formu ili podvrstu).

VRSTA = osnovna jedinica bioloskih sistema; genetički određena, sebi svojstvena grupa jedinki, koje razmnozavajući se medusobno daju sebi istovetno potomstvo; iako stručna literatura iznosi podatak o nestabilnosti ovog elementa - naročito tokom dugog vremena - niko nikada još nije dokazao aktuelan prelaz jedne vrste u neku drugu.

PREPORUCENA LITERATURA

Izdanja na nasem jeziku

Ovde donosimo listu svih onih izdanja za koja znamo da u celosti ili delimicno govore o temi *stvaranje ili evolucija*. Do nekih je, nazalost, vec poprilično tesko doci a barem po primerak trebalo bi da se nadje u biblioteci svake crkve.

Stvaranje ili evolucija. D.T. Gis

Mrtvo drvo zivota. Zvonimir Kostic Palanski

Teorija evolucije ili kršcanstvo? H.E. Alexander

Postanak covjeka i njegova sudbina. A.E. Wilder-Smith

Logos ili kaos? Vlatko Perse

Jedina alternativa. Vlatko Perse

Da li je Biblija jos uvek savremena? V. Perse i H.E. Aleksander

Ko je sve stvorio. Simo Ralevic

Da li je to slučaj. Simo Ralevic

Nastanak zivota. Simo Ralevic

Pretpotpni svet. Simo Ralevic

Priroda dokazuje Božje postojanje. John Stets

Priroda govori o Bogu. Zivko Kostic

Cudesa stvaranja. Harold V. Klark

Naucnici koji veruju. E.Baret i D.Fiser

Izdanja na engleskom jeziku

Za one koji znaju engleski na raspolaganju je skoro neograničen izbor informacija. Evo nekoliko naslova sa preporukom originalnog izdavaca:

RECOMMENDED MATERIALS

BOOKS

The Revised Quote Book.

The Answers Book. Ken Ham, Andrew Snelling, Carl Wieland

What is Creation Science? Henry Morris, Gary Parker

Evolution: A Theory in Crisis. Michael Denton

Darwin's Enigma: Fossils and Other Problems. Luther Sunderland

Bones of Contention - A Creationist Assessment of the Human Fossils. M. Lubenow

The Lie: Evolution. Ken Ham

The World that Perished. John Whitcomb

Geology and the Flood. Andrew Snelling

The Genesis Record. Henry Morris

Scientific Creationism. Henry Morris

The Creation of Life: A Cybernetic Approach. A.E. Wilder-Smith

The Natural Limits to Biological Change. Lane Lester, R. Bohlin

VIDEOS

Mount St.Helens: Explosive Evidence for Catastrophe in Earth's History

Evidence for a Young World (Lecture: by Russell Humphreys)

Raging Waters (Documentary: Evidence for Noah's Flood)

What Really Happened to the Dinosaurs? (Lecture: by Ken Ham)

Living Fossils: Confirmation of Creation

Write to us for current prices of these materials and where to obtain them closest to the country in which you live. We also warmly urge you to link up to the world-wide readership of *Creation* family magazine (see back cover) - this not only helps you with up-to-date, exciting reading and witnessing material, but helps our global Creation/Gospel outreach.

VAZNA NAPOMENA: Izdavac preporučuje i jedinstven casopis o stvaranju na engleskom jeziku "*Creation Magazine*" (vidi korice pozadi), koji se može naruciti na sledecoj adresi:

CREATION MAGAZINE SUBSCRIPTION INFORMATION

UNITED KINGDOM and EUROPE

Creation Science Foundation (UK).

P.O.Box 1427,

Sevenhampton, Swindon, Wilts.,

SN6 7UF, United Kingdom.

Fax: (0793) 861 462

Subscription (four issues): £11.50 (UK); <156>14.00 (Europe).